

Bemærkninger af Ministeren for at antyde hans Stilling til det foreliggende Lovforslag. Det er derfor nogle saadanne Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at fremkomme med. Jeg skal begynde med at gjøre opmærksom paa, at Forslaget, som det nu foreligger, vel er blevet vedtaget i det andet Thing med 62 Stemmer mod 23, men at man imidlertid vilde gjøre sig en aldeles urigtig Forestilling om den virkelige Stemning i det andet Thing, ligeoverfor dette Lovforslag, hvis man vilde lægge disse to Tal til Grund for Bedømmelsen af samme. Der foreligger en Afstemning i det andet Thing, som fuldstændig godtgjør Rigtigheden af denne Bemærkning, og det er den Afstemning, som noget tidligere end den nysnævnte blev foretagen over et Ændringsforslag til det hele Lovforslag, der var stillet af et Mindretal i det i Folkethinget nedsatte Udvalg, hvilket Ændringsforslag i det Væsentlige sluttede sig til Ministerens Lovforslag. Da dette Ændringsforslag kom til Afstemning, viste det sig, at der for dette blev afgivet 42 Stemmer for og ifkun 44 Stemmer imod samme, og der var derhos endnu en anden Omstændighed tilføjet, som fortjener at fremhæves, og det er den, at otte Medlemmer afgav den Erklæring: „Stemmer ikke“. Efter de meget udførlige Forhandlinger, som havde fundet Sted i det andet Thing, kan der jo vistnok ikke tvivles om, at, naar de paagældende otte Medlemmer indfrænkede sig til ikke at stemme, saa var det, fordi der endnu af dem næredes en betydelig Tvivl om, at det vilde være rigtigt at gaa den Vej, som Flertallet var slaaet ind paa, og de omtalte Medlemmer maa altsaa i alt Fald antages at have forbeholdt sig deres endelige Stemmegivning efter at have hørt ogsaa dette Things Anskuelse i saa Henseende. Jeg tror derfor, at man i nærværende Tilfælde med Føie kan sige, at der egentlig ved Siden af hinanden foreligger to Forslag: det ene vedtaget af den nævnte lille Majoritet og det andet det, som indeholdtes i det nys af mig nævnte Ændringsforslag, og jeg skal da nu tillade mig nogle saa Bemærkninger med Hensyn til hvert af disse to Forslag.

Hvad det første Forslag angaar, da inde-

holder det jo en saa fuldstændig Omformning af den hele Ordning, som var paatænt af Ministeriet, at der selvfølgelig ikke paa nogen Maade kan være Tale om nogen Tilslutning til det fra Ministerens Side. Ved en Gjennemlæsning af det vilde de ærede Medlemmer se, at der paa en Række af de aller væsentligste Punkter, er en saa stor Afvigelse fra det oprindelige Lovforslags Grundtanke tilstede som vel muligt. — Jeg skal i denne Henseende først fremhæve Bestemmelser i dets § 1, der jo uden Sammenligning var den, som gav Anledning til de udførligste og varmeste Debatteer i det andet Thing, hvor man istedetfor at gaa den af Ministeriet valgte Vej, nemlig at søge at tilvejebringe en dobbelt Retning af det høiere Skolevæsen: en klassisk og en mathematisk — for at betegne de to Retninger med korte Udtryk, som kunne være ligesaa gode som andre — nu har villet have en tredobbelt Retning, idet man til de to andre Retninger vil føie den saakaldte oldnordiske, skjønt ogsaa dette Udtryk maa siges ikke at være fuldstændig betegnende. Det var fornemmeligt med Hensyn til dette Punkt, at der, som sagt, fremtraadte en meget stærk Strid i det andet Thing. At Ministeriet ikke kunde gaa ind paa en Tilføjelse af en saadan tredje Retning, synes mig især at maatte ligge klart for, og det forekommer mig ogsaa, at Resultatet af de Forhandlinger, der havde fundet Sted i det andet Thing, yderligere maa godtgjøre, at det ikke vil være muligt for nogen Minister at gaa ind paa at basere en ny Ordning af det høiere Skolevæsen tilbøielig paa en saadan Tredeling. Der kan nemlig for det første naturligtvis være megen Tvivl om hvorvidt et saadant Studium som det, der tilsigtes ved den antydede Betegnelse af den tredje Retning, overhovedet nogenfinde vil kunne egne sig til at danne en Hovedretning af Undervisningen i de lærde Skoler, og der synes saameget mere med Føie at kunne reises Tvivl herom, som der jo er fremkommet Udtalelser fra Mænd, der fortrinsvis kunne antages at have en begrundet Mening i saa Henseende, som gaa i en bestemt modsat Retning. Men det synes dernæst, hvad man saa end maatte ville